

Gå hem världen, du är full!

Prästen och författaren Kent Wisti brukar lägga ut den kommentaren på nätet när han tycker att det behövs. Jag älskar det. Älskar hur kommentaren sätter en gräns, säger att nu får det räcka med galenskap, det här håller på att glida dig ur händerna, världen. Dags att gå hem. Jag kan drabbas av en nästan desperat längtan efter att det vore möjligt att sätta den gränsen.

Vi befinner oss i slutet av fastan. Det är en tid på kyrkoåret som erbjuder oss att ta våra liv på allvar. Fastan finns i flera religioner och kommer med en uppmaning om att ge oss tid till reflektion och eftertanke. Jag tror att den finns för att den behövs. För visst är det väl så, att förutom att gå hem och sova ruset av sig skulle världen behöva ta sig en rejäl funderare på vad som egentligen är viktigt i livet? Den skulle behöva förstå vilka konsekvenser förtryck och våld kan få och vad det innebär att leva med lögnen som följeslagare. Varför inte rent utav slänga in det gamla ordet besinning in i leken? Det skulle behövas just nu. Ibland känns det som om vi som mänskligheten har glömt att det finns en framtid, och att vi har ansvar för den.

Jag är en del av mänskligheten och du med. Vi är alla en del av den där världen som borde stanna upp och tänka till, det kan vi inte komma ifrån. Spelar det någon roll vad vi tycker och tänker och gör? Det är klart att det gör. För våra egna liv spelar vi en väldigt stor roll förstås, och för våra närmaste. Lätt att glömma bort och viktigt att komma ihåg. Spelar det någon roll för världen som helhet? Absolut. Inte alltid lätt att se vilken, men jag är helt övertygad om att varje liten del påverkar den större helheten. Kärlek och omtanke har en tendens att föröka sig. Jag tänker att samma sak gäller eftertanke och reflektion.

Till allvaret i fastan hör insikten om att livet är ändligt. Vi kommer inte att leva för alltid, inte någon av oss. Längre förhoppningsvis, och äkta och starkt och viktigt, men inte för evigt. Den insikten inbjuder oss att ta våra liv på allvar. Både livet i stort och våra egna liv. Den kan ge oss inspiration att fundera på vad det är vi längtar efter. Det vi djupast inne längtar efter. Inte det vi tillfälligt plåstrar om oss med utan det som bär in i framtiden, som kan hjälpa oss att låta det vi verkligen tycker är viktigt få betydelse.

Livet är en gåva som ingen av oss har skaffat sig, men ändå är den vår. Låt oss göra något fint av våra liv, så gott vi förmår. Det är det som är meningen.

I Johannesevangeliet säger Jesus: ” *Jag har kommit för att de ska ha liv, och liv i överflöd.* ”

Joh. 10:10b

Unni Wiig Sandberg, präst